

Mi-e dor de iarna ce-a trecut

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Ninge prea toamnătic pentru renii mei,
Pe poteca brună nu s-aștern nămeți,
Aș veni la tine astăzi fără ei,
Prin zăpezi absente parcă-s mai înceți,

Nu mai am răbdare până la Crăciun,
Vreau în seara asta primul să colind
Lângă geamul vremii, lasă-mă să-ți pun
Un pastel pe umeri și-o s-auzi venind

Prin artere fulgii iernii ce-a trecut,
O poveste albă, plină de ninsori,
Ne vom pierde urma iar în așternut
Până ne-or ajunge-n prag colindători.

- Iernile trecute poate-au fost fierbinți,
Poate-a nins pe jarul sânilor plăpânzi,
Însă niciodată n-am fost prea cuminți,
N-am impus cenzura, când mereu flămânzi

Ne-a găsit iubirea, ne-am purtat în gând
Și-am închis sub gene tot ce nu ne-am spus,
Te-am simțit sub piele, cald, alunecând
Ca promisiunea, însă nu-i de-ajuns.

Vino lângă mine, iarna, amândoi,
S-o trăim atipic, vinovați că nu-s
Drumuri înainte, drumuri înapoi,
Până-n primăvară vom afla răspuns.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif